

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemanj velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemanj velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katoli. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1,6. uri popoldne.

Štev. 117.

V Ljubljani, v sredo 24. maja 1893.

Letnik XXI.

Po deželnih zborih.

I.

Z binkoštnimi prazniki zaključili so deželni zbori svoje zborovanje, ki je letos bilo bolj kratko, ker so nekateri deželni zbori že poprej bili rešili svoj proračun. Sedem deželnih zborov se pa niti sklicalo ni, ker ni nujnega dela. Tudi lahko rečemo, da so razprave v deželnih zborih sploh letos vršile se precej mirnejše, nego druga leta, le v dolenj-avstrijskem in pa češkem deželnem zboru so bile hujše debate.

Poslednjega zborovanje je nas prav spominjalo na najburnejše prizore v francoski in španski zbornici. Samo na Španjskem se je že prigodilo, da so parlamentarni sluge namesto predsednika delali red s tem, da so kot krčmarski hlapei razgrajalec pometal iz zbornice, na Češkem pa do tega še ni prišlo.

Naš kranjski deželni zbor se je letos pečal le bolj z narodnogospodarskimi vprašanji. Zato pa tudi ni bilo toliko hudih debat, kakor druga leta. Videlo se je pa vendar, da naš narodni razpor ne seže le na politično, temveč tudi na narodnogospodarsko polje, in so tukaj še skoro očitneje pokazali naši liberalci svojo pravo liberalno barvo. Konservativci so bili povsod za varčno gospodarstvo z deželnim premoženjem in pa za zmanjšanje bremen našemu kmetu. Naši naprednjaki se pa za vse dotične ugovore konservativnih zastopnikov niso dosti brigali in so radi jo potegnili proti konservativcem z nemškutarji v kaeih stvareh.

Konservativni poslanci so grajali, da se je deželno gledališče na tako drag način zidalo, da se je za mnogo deset tisoč prekorčnil proračun. Res je mesto dobilo s tem nekoliko lepše poslopje, ali gledati ne gre le na mesto ljubljansko, temveč na vso deželo. Razvoj ljubljanskega mesta je odvisen od

razvoja dežele, tega gospodje nikdar ne smejo pozabiti, tudi zastopnika ljubljanskega mesta morata to vedno imeti pred očmi. Pri takih prilikah ne gre klicati, da je morda že vse plačano. Plačano? Pač, ali kako. Je li morda plačano deželno posojilo, najeto v ta namen? Morda bode kdo ugovarjal, da se to posojilo amortizuje z dohodki lož. Kaka amortizacija je to, če se na jedni strani zares dobi za lože, na drugi strani se pa mora blizu toliko tisočakov dajati za podpore slovenskim in nemškim predstavam. Mari ni to tako, kakor bi iz jednega žepa jemal, pa v drugega deval. Tako se breme le predevlje z jedne rame na drugo.

Mi nimamo nič proti temu, da se podpirajo slovenske gledališke predstave, ker vemo, da je gledališče tudi nekolikega pomena za razvoj narodov, če tudi ne tolikega, kakor nekateri trdijo. Če je pa podpiranje nemških predstav povsem umestno, je pa pač že bolj dvomljivo. Toda naš namen je bil, le pojasniti, da je graja s konservativne strani, da so gledališče predrago zidali, vsekako bila umestna, ker vse kaže, da bode gledališče še veliko breme deželi.

Ravno tako je bilo ugovarjanje proti temu, da se zida deželna bolnišnica na veliko, popolnoma opravičeno. Treba je pač že sedaj misliti na to, kako bode dežela zmagovala velika bremena, posebno ker v kratkem preneha država plačevati doneske za zemljiško odvezo. Mi se spominjamo, da je neki naprednjaški poslanec se izrekel jako lahko-mišljeno, se bode pa povišala deželna priklada, vsaj je že bila višja, nego je sedaj. Kdor pa pozna žalostne razmere našega kmeta, posebno na Dolenjskem in Notranjskem, ta bode pa pač se resno popraševal, ni li že sedanja priklada prevelika. Ljudstvo se zaradi revščine že seli v Ameriko, pa mu hočete nakladati še večje davke. Bati se je, da se na ta način ugonobi naš kmet, ki je bil doslej najmočnejša opora naše narodnosti.

Pomisliti je treba, da so narodnogospodarska vprašanja v tesni zvezi z narodnimi vprašanji. Če narod gmotno podkopljete, ga tudi ne bode ubranili potujčenja z nobenim še tako lepim slovenskim gledališčem. Tujci bodo prišli in si v slepo ceno prilastili našo rodno zemljo. Posebno bode ta nevarnost velika, ko bodo dodelane železnice. Blizu železnic se že tako naseljujejo radi tujci. Tujci bodo osnovali obrtna podjetja, Slovenci bodo pa jim delali, kolikor se jih ne izseli preko morja. Da bi se branili tujemu gospodstvu in se sami pomagali, to bode nemogoče, če gmotno opešamo. Najbolje se vidi, kako neugodno vpliva slabo gmotno stanje na narodno stvar baš na Poznanjskem, kjer Nemci kupujejo poljska posestva drugo za drugim. Prusi so navlašč to pokrajino gospodarski zanemarili, da jo ložje potujčijo.

Na kako stališče so se naši naprednjaki postavili glede notarske legalizacije, to smo že večkrat dovolj označili. Danes le toliko konstatujemo, da se naravnost legalizacije zagovarjati niti več ne upa „Rodoljub“, drugo glasilo naše napredne stranke; bojé se menda, da bi le pristašem naših naprednjakov pale mreze z očij, da bi spoznal, od kakih prijateljev narodovih se dajo voditi.

Veliko veselje imajo liberalci povsod za velika podjetja na državne, oziroma deželne troške, ali vsaj z deželno ali državno pomočjo. Komu ni v spominu nekdanja doba „Gründerjev“. Tako veselje imajo tudi naši liberalci. Da hočejo takoj vse, kar vidijo v Pragi ali Zagrebu, napraviti tudi pri nas, to že davno vemo. Večkrat smo že imeli priliko, grajati tako postopanje pri mestni upravi. V deželnem zboru mislijo nastopiti jednako pot. Ker po drugih deželah gradé lokalne železnice, je deželni poslanec Hribar predlagal celo vrsto lokalnih železnic. Mi pač ne bomo ugovarjali, da bi nekatere predlagane železnice bile jako koristne. Ali kje je

LISTEK

Prah in pepel.

Spisal P. L. Coloma. Prevel Basnigoj.

(Dalje.)

Ob desni mu je sedel Manolo na hrastovi mizi. Deset do dvanajst mladih mož — navdušenih udov borilnega kluba — je stalo in sedelo kraj njega.

„Dalje, Kurito, dalje!“ klical je Manolo, ko je Penkas pretrgal pripovedovanje ob najinem vstopu.

„Vednega govoričenja, kdaj da bo borba, bil sem že sit do grla. Celi dan sem postopal po obkopi, da me je zvečer zeblo kot mokrega pseta. No slednjič je bila vendar borba. Samo, gospoda moja, človek bi kmalu smeha počil. Cela okresnica je vam bila kot lonček pomade; in ko je prišel prvi tur na borišče, svirali so mu na kitaro.“

Velik krohot se je razlegel po visoki izbi. Se le Kurito je udušil zadnje zvoke, ko je začel dalje pripovedovati.

„Samo enkrat sem sunil, in zver vam je ležala tuleč na tleh. Če bi bil storil to v Sevilli, bila bi Triana vsled osupelosti zblaznela in Giralda bi pričela sama od sebe zvoniti. Toda Francozi ne umejo tega. Korakal sem po borišču z bodalom, da se poklonim pred cesarsko ložo. Tam je sedel Napoleon ter se držal kot lipov bog; ob njem je bila cesa-

rica, cesarjevič, nekaj gospodov in gospej, ki so bile suhe kot trske.

Menda so jedle same oblate, da ne bi preveč odebile. Cesarica mi namigne in povedo me v ložo. Napoleon natakne na nos očala ter me gleda kot krava novo leso. Potem mi pa tebi nič meni nič pokaže hrbet ter prične govoriti s sosedo, grdo starko.

„Kraljica, Španka, govorila je z menoj kot rojakom. Rekla je, da me je že videla v Granadi pri neki borbi ter me svarila, naj bodem oprezen, da česa ne staknem.“

„Nato zahrka starka z grozno kislim obrazom pa s še groznejšo španščino:“

„Pa ste mu dobro puščali!“

„Ako nočete, da mu puščam, pa bi poslali po zdravnika, da ga s homeopatičnimi kroglicami umori!“

Ne vem, če me je umela ali ne, ker sem jako hitro govoril. Toda cesarica se je toliko smejala, da se ji je zaletelo, in je pričela kašljati. V tem ko je mama kašljala, papa se razgovarjal, priplazi se mali Napoleonček do mene in me povleče za jopič ter zašepeta: „Ali mi podariš to krasno opravo?“

„Zakaj ne, ljubček moj? Drevo jo dobiš, rečem mu jaz po tiho. Mladč je bil ljubek kot angelček.“

Rečeno, storjeno! Še tisti večer pošljem dva dečka v Tilerije, da sta nesla obleko. Pridejal sem

vizitko in nanjo lepo zapisal: „Cesarjeviču, Kurito Penkas“.

To se mu je pokadilo, gospodo moja!

Ko sem drugi večer mislil iti v opero, pride nekov mosje Koliflor, cesarjev komornik, suh, kot trska.

„Gospod Penkas?“ Tako me pobara.

„Klanjam se, dragi moj!“ odgovorim mu. Ne da bi se bil prestopil, prične se mi priklanjati na vse pretege. Potem je govoril dolg govor in ob vsaki drugi besedi ponavljal „gospod Penkas“. Konečno pa potegne iz žepa 4000 frankov ter mi jih da meneč, da jih pošilja cesar za podarjeno obleko.

„Kri mi je šinila v glavo, gospoda moja! Bilo mi je, kakor da me je ta mosje počil po obrazu. Da bi kdo meni dajal 4000 frankov — meni, pa za podarjene stvari! „Premagaj se Kurito“, tako sem dejal sam pri sebi, „tega moraš pa dobro nasukati“.

In kakor bi bili bankovci nič vreden papir, vržem jih na mizo in malomarno povabim mosje-ja Koliflora: „Sediva in pokadiva vsak eno smodko!“ Nato odprem dragocen, zlatom vdelan zabojček, kateri mi je podarila kraljica.

„Aj, kako prekrasna dragocenost!“ vikne Koliflor.

„Ni napačna“, odvrnem nemarno, „španska kraljica mi ga je podarila!“

denar. Sedem milijonov ni tako majhna reč za tako ubogo deželo, kakor je Kranjska, kateri troški že tako od leta do leta naraščajo. Večina teh železnice bi se ne splačala in kdo bi plačeval nedostatek, kakor dežela. Bojimo se, da je to pot do popolnega našega propada.

Gospod Šuklje je še vlani imel pomislke zaradi prevelikih troškov za šole. Od tega časa je pa svoje mnenje popolnoma premenil. Menda zaradi tega, ker se je pobratil z naprednjaki. Priporočal je, da se osnuje v vsakem okraju po jedna meščanska šola. O koristih tistih šol so še v družih deželah jako različnega mnenja. Posebnega uspeha od njih ni videti nikjer. Vsekako bi se pa s tem prebivalstvu nakopalo novo breme. Res da baš to breme bi se v deželnih računih ne videlo, ker bi je morali prenašati okraji, ali davek je davek, naj se že plačuje v obliki cesarskega davka, deželne ali občinske priklade.

Poslednje deželnozborsko zborovanje je nam torej pokazalo, da naši naprednjaki radi jahajo visokega konja in se ne ozirajo na slabo stanje našega kmeta, za katerega kažejo srce le tedaj, kadar so volitve.

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. maja.

Kaj bode na Češkem? S tem vprašanjem se bavijo sedaj vsi politični krogi. Nemški liberalni listi so že vedeli povedati, da pojde feldcajgmajster Hedervary za namestnika v Prago, da užene porodne Mladočehe. To se je dementovalo. Češki listi pa dokazujejo, da sedaj ne ostaja vladi drugega, kakor popustiti spravo. Kak oster nov namestnik, kakor je Kuen-Hedervary na Hrvatskem, bi ne mogel po njih mislih ničesar opraviti, ker je dežela mirna, v deželnem zboru bi pa itak ne imel moči. Mi pa nikakor nismo taki optimisti. Prihod tacega moža bi kmalu čutili v Pragi. Pred vsem bi mu naš društveni zakon bil ugodno sredstvo za delovanje zunaj deželnega zbora. Sicer je pa vse le od tega odvisno, kako bi se mož lotil svoje naloge. Hrvatski ban si je svojo moč s tem utrdil, da je pridobil Srbe na svojo stran. Novi namestnik v Pragi bi tudi pri spretnem postopanju utegnil kako češko stranko pridobiti zase. Seveda pri tem bi ne smel računati na Staročehe, ki so premalo agilni in so prišli preveč ob veljavo. Kdo ve, če bi pa ne našel zaveznikov pri kmetijski stranki ali pa pri realisti. Sploh je v mladočeskem taboru taka nejeдинost, da bi odločnemu namestniku ne bila težava mej nje zabiti klina. Tudi je na Češkem še mnogo mlajših politikov, ki bi radi splezali na površje. Po mestih ima pa uradništvo tudi še precejšen vpliv in bi pri vsacih volitvah lahko močno vplivalo. Seveda sedaj še vlada ni ničesa odločila. Težišče vsi stvari ne leži v Pragi, temveč na Dunaju. Do jeseni najbrž vlada vso stvar lepo na miru pusti. Še-le jeseni, ko se snide državni zbor, se bode odločilo. Če bode vlada videla, da more

„In kako slastne smodke!“

„To so „Regularillos“. Portugalski kralj mi jih je poslal šest zabojev.“

Ko je Koliflor to slišal, gledal je debelo. Nato vzamem kar je le mogoče resno bankovce, zvijem jih v svalk, prižgem na sveči in mu ponudim, da si zapali smodko.“

„Gospod Penkas!“ zakriči osupel. „Vi sežigate denar!“

„Niker se ne menite za to! Toliko zlata imam še vedno v mošnji, da lahko kupim vašemu cesarju dudo in opico, da se preživi, če bi hotel na Spansko.“

„Gospod Penkas, kaj se to pravi?“ praša vedno bolj osupel.

„To se pravi, če še ne veste, da Kurito Penkas ne trži z obleko in starimi capami. Kar Kurito Penkas podari, to se mu ne plačuje z denarjem, razumite! Ne francoski, ne kak drug cesar na širni zemlji ne bode sramotil Penkasa, razumete?“

„Jaz sem ves zbežan! zavpije Koliflor.

„Omijte si glave, da vam ne pride slabo!“

Tako sem mu rekel ter mu pokazal hrbet. Še tisti večer sem se odpeljal s svojimi ljudmi. Na postaji sem še zavpil skozi okno: „Z Bogom Pariz, Kurito Penkas ne vidiš nikdar več“.

Kurito obmolke in navdušenje njegovih poslušalcev je priklopelo do vrha.

(Dalje sledi.)

brez levičarjev izhajati, ali če jo levičarji ne bodo preveč priganjali, bode pustila vso češko-nemško spravo pri miru, ako bode pa levičarska sila premočna, se bode pa vlada morala odločiti za kak odločen korak. Hitre odločitve pa nimamo pričakovati, ker Taaffejeva navada ni, da bi se v tacihi stvareh prenaljil. On si je večkrat se pomagal po pregovoru: Čas pridobljen, je vse pridobljeno in tako bode tudi sedaj. Na češko-nemški spravi njemu ni nič ležeče, temveč le na večini v državnem zboru, naj si jo potem dobi kjer koli.

Vladna želja. Vladni listi porabili so mladočeške škandale v Pragi v to, da priporočajo nemškemu liberalcem in pa konservativnim veleposestnikom, da naj si lepo podajo roke v boju proti Mladočehom. Vse stranke, ki so za red in postavnost, se morajo zjediniti proti razsajalcem. Ta poziv vladnih listov pa niti v liberalnih listih ni našel ugodnega odmeva. Liberalci mislijo, da ni mogoče skupno postopanje s konservativnimi veleposestniki, dokler ti ne popusté češkega državnega prava. Sicer pa liberalni listi naglašajo, da je dolžnost vlade, ne pa posamičnih strank, skrbeti za red, in jej očitajo, da dosedaj še ni drugega storila, kakor zaključila češki deželni zbor. Govori se sicer, da se bode v kratkem ministerski svet posvetoval, kaj je storiti, da se uveljavi državna avtoriteta na Češkem. Liberalci pa s tem še niso zadovoljni, po njih mislih bi vlada že davno morala na Češko poslati kakoga mažarskega generala za namestnika, da z železno roko ukroti Mladočehe. Najbrž pa tudi veleposestniki ne želé zblizanja z nemškimi liberalci in zatorej vse ostane le vladna želja.

Vrejenje valute zadeva vedno na večje težave. Zlato ima zopet ažiyo, katero so hoteli odpraviti, in je sicer sedaj tri odstotke, ali se je bati, da se še povekša, predno začne država izplačevati v gotovini. To prihaja od tod, da ni mogoče dobiti potrebnega zlata. Židovski bogatini ga trdno drže v svojih krempljih. Težavni položaj naše države si hočejo židovski bogatini popolnoma izkoristiti. Naši domači židje si tako ne upajo rovat, zato pa z vso silo delajo v Berolinu proti avstrijskemu kreditu. Po berolinski borzi in po berolinskih listih se razširjajo novice, kakor bi Avstriji že pretel bankrot. Kdor vé, kako so si židje vsega sveta v zvezi, bode pač tudi vedel, da tukaj proti državi sodelujejo tudi dunajski židje. Samo hinavščina je, ako se sedaj dunajski židovski listi jezé nad berolinskimi spekulanti, ki podkpujejo avstrijski kredit. Sedaj se še le vidi, kako prav so imeli tisti, ki so svarili pred vpeljavo zlate veljave, kajti sedaj je v nevarnosti že ravnotežje v našem državnem gospodarstvu.

Razkol ogerske nezavisne stranke. Kakor že naši čitatelji vedó, je v ogerski nezavisni stranki nastal razkol zaradi dogodkov v zbornici zastran odkritja honvedskega spomenika. Predsednik Eötvös pogajal se je z vlado, ne da bi bil kaj vprašal druge svoje pristaše za svet. To je pa vzbudilo nezadovoljnost večino stranke in izrekla mu je nezaupnico. Posledica temu je bila, da je odložil predsedstvo in izstopil iz stranke s sedemnajstimi somišljeniki. Ta razkol bode pa imel še večje politične posledice. Eötvös je bil velik prijatelj židov in je znan posebno, odkar je žide zagovarjal v tiszaszlarski aféri. Sedaj se je pogajal z vlado, da bi njegova stranka podpirala vladno proticerkveno politiko. Zaradi tega se je nekajkrat že ministerski predsednik jako laskal nezavisni stranki. Eötvös je bil že pridobil Kossutha, da je v nekem pismu se izrekel za vladno proticerkveno politiko. S tem je mislil, da pripravi vso stranko, da podpira vlado. Našel se je pa mož, Polonyi, ki se je odločno ustavil Eötvösu in tako rešil stranko židovskega vpliva. Eötvös je osnoval svojo stranko, katera se pa najbrž v kratkem spoji z vladno stranko. Nezavisni stranki se pa baje pridruži Ugronova stranka. Nezavisna stranka se bode poprijela nekoliko protisemitskih načel in je zaradi tega velik vik in krik v Izraelu.

Srbski kralj in njegova mati. Te dni se je kralj srbski bil v Kladovu sešel s svojo materjo. Ta shod je tolikega političnega pomena, da je kraljica zopet stopila na srbska tla in je s tem zgubil veljavo sklep skupštine, na katerega podlagi se je bila iztirala iz Srbije.

Ruski car je v nedeljo ogledoval vojno morarico v Sebastopolju. V Carigradu so bili s prva malo vznemirjeni, ko so izvedeli, ali pozneje so se pa potolažili, ko so spoznali, da se s tem ne na-

merava nobena politična demonstracija in da se car še vedno drži mirovne politike.

Francoska zbornica je v soboto dovolila, da se proti poslancu Baudinu začne sodnijska preiskava, ker je dne 1. maja delavce kujejal. Debata je bila jako burna in so posebno nekateri poslanci hudo prijemali ministerskega predsednika in se nerčevali iz pravosodnega ministra, da pojde v Tunis Artona in Herza lovit. Posledica burne razprave v zbornici utegne biti še nekaj dvobojev, če se gospodje mej prazniki niso kaj poravnali.

Francoski vladni program. V nedeljo je bila v Toulousu velika slavnost francoskih telovadcev, kateri je predsedoval ministerski predsednik Dupuy. Pri banketu, katerega so mu priredili na čast, je razvijal vladni program. Govoril je o vseh republikah, kako zgubljajo monarhisti svojo moč. Vse se vriva republik. Volilci bodo pa že vedeli ločiti tiste, ki so vedno služili republik, od tistih, ki so se jej še le sedaj pridružili. Potem je naglašal, da monarhisti, če hočejo pristopiti republik, morajo to storiti brez vsacih pogojev. Z drugimi besedami bi se to pač reklo, kdor hoče biti republikan, mora se popolnoma podvreči proticerkveni politiki sedanjih republičanskih strank. Ministerski predsednik je potem naglašal, da je on za vpeljavo zakona v prid delavcev, pravičnejšo vredbo davkov in za nov društveni zakon, ko bi vredil odnošaje mej državljanji in verskimi družbami. S poslednjimi besedami se je minister le bolj zvito izrekel za omejevanje cerkvenih pravic. Zbrani liberalci so temu govoru seveda veselo pritrdjevali. Sedaj vemo, pod kakšnim praporom se bodo vršile nove volitve, ako poprej ne pade sedanja vlada.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 24. maja.

(Napredek na ljubljanski pošti.) V dosego primernejšega dostavljanja poštnih pošiljatev za Udmat, Selo in Moste bode pričnši z dne 16. t. m. selski pismonoša te kraje med tednom vsako dopoldne obhajal; popoldne pa ravno isti pismonoša Obrije, Hrastje, Šmartno, Jarše in Tomačevo ob ponedeljkih, sredi in petkih, Rudnik-Lavrice pa ob torkih, četrtkih in sobotah. Poštne pošiljatve za Martinovo cesto, tri hiše pri mitnici pri sv. Petru in za tako imenovano tovarno za zavozno mast, kamor je dosedaj selski pismonoša le vsaki drugi dan zahajal, dostavljaj bode mestni pismonoša po dvakrat na dan.

(Dijakonati) prejeli so včeraj 23. maja v tukajšnji knezoškof. kapeli naslednji č. kleriki reda sv. Frančiška: br. Matej Vidmar, br. Kazimir Vajdić, br. Ecehijel Jurinić, br. Flor. Klinec, br. Klemen Grampovčan in br. Hubert Rant.

(Služba božja.) Prih. nedeljo ob 9. uri imajo delavci iz Činkelj-nove tovarne na Rožniku slov. sv. mašo s pridigo.

(Katoliško slovensko akademsko društvo.) Z Dunaja dne 20. t. m.: Danes so se predložila namestništvu v potrdilo pravila katoliškega slovenskega akademičnega društva „Danica“. — Javljajoč to veselo novico iz celega srca kličemo: hvala Bogu. Verska brezbriznost je že pokončala našemu narodu toliko nadarjenih, čilih mladeničev, da je že zadnji čas iskati jej leka. Značajni, zavedni gospodje vseučiliščniki, ki so sami od sebe čutili potrebo duševnega središča, koder bi se ob možati katoliški zavesti krepila in jačila prava ljubezen do nareda in domovine, so s tem pokazali, da jim je prepričanje več, nego strah pred napadi. V našem času uprav tisti, ki najbolj kriče o ljubezni do naroda, zahtevajo od svojih somišljenikov, naj s o v r a ž i j o vse, ki niso z njimi, pred vsem seveda — tiste, ki se ne sramujejo v javnosti svojega krščanskega dostojanstva. Zato smo prepričani, da se bodo pri nas nadaljevali že pričeti roboti napadi na novo društvo, da se bo z vsemi sredstvi rovalo proti njemu in njegovim udom, a uprav v tem vidimo najboljšo znamenje zanje. Trpljenje in nezasluzeno zasramovanje vjekleni človeka; čim več trpi, tem lažje, tem raje trpi. Božje pomoči in blagoslova želimo tedaj pugumnim našim gospodom akademikom, ki umevajo, da je vsem velikim, zaslužnim in vzvišenim človekovim dejanjem tajna duša: požrtvovalnost! — „Vesna“ že besni; „Slovenijani“ so „Danici“ odpovedali vsakršno občevanje, češ, da tudi z nekim židovskim ruskim društvom ne občejujejo. Dovolj je dokazov, da je bilo tako društvo potrebno, če že ne za to, da varuje versko prepri-

čanje, pa vsaj, da ubrani surovosti in neotesanosti vsaj nekatere naših vseučiliščnikov.

(Bankovci v Ljubljani.) Danes ob 10. uri je plavalo po sredi Ljubljane celo vrsto lepo razgrnjenih bankovcev. — Imed mnogobrojnih gledalcev na obrežju bi bil vsak vsaj jednega rad dobil. Ker jih ni bilo z dolgimi drogovi mogoče h kraju spraviti, je skočil neki pomočnik kar na pol opravljen v vodo in srečno jednega vlovil. Toda kolika prevara in velik smeh na obrežju! Bankovec je bil star in brez veljave. — Neznani hudomušnež je svoj namen dosegel, ker je lahkoverneža spravil v mrzlo kopel.

(Iz Goričice), dné 20. maja: Za pogorelce v Stobu so mi poslali sledeči precast. gg. dobrotniki: M. Narobe, župnik, 5 gld.; Fr. Schweiger, župnik, 10 gld.; L. Zaletel, duh. pomočnik, 20 gld.; dr. Svetina, c. kr. profesor, 5 gld.; A. Stenovec, župnik, 5 gld.; J. Kalan, duh. pomočnik, 2 gld.; Al. Vodnik, kamnosek, 5 gld., in zasebnica Jera Čarman 3 gld. — Bog vsem stoterno poplačaj!

J. Strupi.

(Avstrijske državne železnice) bodo leta 1894 potrebovale 583.000 ton premoga. Obratno železnično vodstvo v Beljaku ga od skupne svote dobi 51.000 ton. Ponudbe se sprejemajo do 15. junija 1893.

(V štirih dneh iz Evrope v Ameriko.) Kmalu bomo letali kakor ptice pod nebom in vsaka daljava bo prenehala. — Na Angleškem delajo sedaj velikanski parnik, kateri bo 700 čevljev dolg in 68 čevljev širok. Njegova parna sila bo znašala 45.000 konjskih močij. Atlantiški ocean bo prevozil v 100 urah — tedaj v štirih dneh. Našim Amerikancem bo tedaj blažena Amerika kmalu tako blizu, kakor domači zelnik.

(Iz Goričice) se nam piše z dné 21. maja: Dnó 18. maja nas je obiskal mil. gosp. opat Bernard Ločnikar. Prija ni gospod se je zanimal za naše slamnikarstvo. Vzisti so mu dopadle Domžale in lepa naša okolica. Domžale je primerjal s kako novo ameriansko naselbino. Lepe, večinoma nove hiše zidane so daleč na okoli, v sredi vasi lepi travniki in rodovitne njive. Kot palače visoke tovarne in visoko vkvišku štrleči dimniki vsiljujejo popotniku nenavadni vtis, tako, da je že marsikdo vprašal, kako se to mesto imenuje. No, mesto ravno še ni, a priznati se mora, da Domžale silno napredujejo. Pred kakimi dvajsetimi leti so bile Domžale majhna in priprosta vas, a danes je lepa in šteje že nad sto številk. Letos se bode zopet pomnožila za šest številk in za jedno palačo. Vse to dela slamnikarska obrtnija. Vse sili semkaj, ker so drugod res še slabši zaslužki. Slamnikarstvo samo na sebi ne propada; le domači izdelki nimajo več prave cene, ker tovarnarji, domači in tirolski, dobivajo lepe in fine kite iz Italije in Kine prav po nizki ceni. Zaslužek v tovarnah je tudi vedno manjši. Je pač tako, kakor povsod, ker je pri vsakem obrtu vedno večja konkurenca.

(Letina na Ogerskem.) Zita so radi velike suše v rasti vsaj za štiri tedne zaostala. Izmed vseh pridelkov obeta pšenica najboljše — če tudi v primeru drugih let le slabo — žetev. Ozimna rž je zelo slaba in ječmen so morali večinoma podorati. Oves je boljši, dasi radi suše veliko trpi. Soršica je skoraj popolnoma uničena, kar jo je ostalo, obeta sredno žetev.

(Liebknecht in židje.) V Norimberku in Monakovem je govoril prvak socijalne demokracije, Liebknecht, o razmerah med socijalno demokracijo in antisemitizmom. Rekel je: „Der Jude, der sich gegen die Sozialdemokratie erklärt, ist geradezu für einen moralischen Verbrecher zu halten.“ To je, kakor bi bil hotel reči: mi socijalni demokratje se bojujemo za žide, in zato je zločin, ako nam kakšen žid nasprotuje, ker nasprotuje i sebi..

Liga + 38.

(Novice iz Prage.) Pred plemiško hišo v Cestne ulice je napravilo nekaj ljudij domovinsko demonstracijo. Razbili so nekaj oken in sramotili posebno deželnega maršala in princa Karola Schwarzenberga. — Ustanovil se je „klub českých národních velkostatkářů“, ki stoji nasproti konservativcem, oziroma punktacij. — Kandidat za državni zbor, dr. Samánek, pred spravo Staročeh, po spravi Mladočeh, je rekel neki o svoji stranki: „Menim, da ne postopa mladočehska stranka v svoji opoziciji pravilno in da mora biti ostrejša.“ — Na praznik sv. Janeza Nepomuka se je ustanovilo društvo če-

ških židov, „Ustřední jednota česko-židovská“. — Nekaj otrok se je skrilo pred navihito v luknje starega zidu v Sokolskih ulicah in zasulo jih je. Zidarji, ki so blizu delali, so jih hitro rešili. Slabo židovje bi bilo treba razrušiti, drugače se še večje nesreče pripetijo. — Na kolodvoru Franca Jožefa je razmesaril vlak strojevodjo Michaela Kladra. Hotel je skočiti na lokomotivo, spodrsnilo mu je in tako je našel grozno smrt pod kolesi. — Mejnarsko gospodarsko razstavo na razstavišču jubilejne razstave je obiskalo dozdaj 34.250 oseb. Cene se bodo delile danes.

(Koliko Ilircev še živi.) Najstareji med njimi je po smrti Mirka Bogovića nadopat Jurij Tordinac, rojen 1813; Stefan Ilijašević, kanonik v Varaždinu rojen 1814; dr. Bogoslav Šulek, književnik in tajnik jugoslavenske akademije v Zagrebu, r. 1816; Matija Ban, član belgradske akademije v Belgradu r. 1818; Ivan vitez Trnski, polkovnik v miru v Zagrebu, r. 1819; Albert Ognjan Striga, slavni širitelj hrvatske glasbe v Zagrebu, r. 1821; Šime Ljubić, ravnatelj muzeja v miru v Starem gradu r. 1822 in fra Grga Martić, duhoven frančiškanskega reda v Kreševu v Bosni r. 1822.

(Kazensko preiskava — ustavljena.) Našim bralcem je znano, kak hrup so zagurali stanjčki poljski in njihove časnikarske trombe, ko so se lansko leto začeli v precejšnjem številu izseljevati galisko-ruski kmetje na Rusko. Kdor vé, da imajo židje Galicijo v rokah in da kmet pri svojih vlastelinah redno nima nobene — zaslombe, temu ni bilo treba stikati, Bog vé, kod, da je uvidel, zakaj zapuščajo reveži svojo domovino. Iščejo si kruha v tujini; branit se gredo smrti za lakoto. Poljakom in za njimi našemu nemškemu, v tem oziru vedno „lojalnemu“ časopisju je pa dopalo iskati uzroka v — panslavizmu. Ta naglavni greh sploh velikokrat rešuje iz zadrege slovanske nasprotnike. V našem slučaju so dejali, da sta vrednik „Ruske Pravde“, Gregorij Kupčanek, in vrednik „Naue“, Kosarinščuk, s svojimi spisi kalila javni mir in zapeljevala ruske kmete, naj se izseljujejo na Rusko. Sodnija je začela kazensko preiskavo; Kosarinščuka so zaprli; Kupčanek jo je pa popihal v Petrovgrad; rad bi se bil pozneje sam izročil sodniji, a državno pravdnistvo v Lvovu mu ni dovolilo prostega spremlstva. Sedaj je ustavljena preiskava, ker ni bilo nobene podlage neosnovanim predbacivanjem, ki so imela samo politične uzroke. Čudno pa je to, kakor se nam poroča z Dunaja, da je bila preiskava proti Kupčanku ustavljena že 4. aprila, a da je odvetnik njegov dobil odlok še le 16. maja.

(Jezuiti in grof Hoensbroech.) Ni dolgo, kar je izstopil iz reda jezuitov grof Pavel Hoensbroech. Vzroke svojega izstopa je napisal v člankih „Mein Austritt aus dem Jesuitenorden“, koje je priobčeval časopis „Preussische Jahrbücher“. Vsi liberalni listi, posebno nemški, so komaj pričakovali, ko bodo brali njegova zanimiva razkritja o tem redu, in že naprej so se vsi njegovi sovražniki veselili udarca, kateri mu bode s tem prizadet. Toda prezgodaj so zagnali svoj vrišč. Berolinska „Germania“ piše o njem in njegovih izjavah: „Ako preiskujemo mirno in nepristransko izjavo nekdanjega člana jezuitskega reda grofa Hoensbroecha, pridemo k sklepu, da je mož milovanja vreden. Sovražnike reda je razveselil le tam, kjer zagovarja svoje osebne nazore, zaradi katerih ni bil on sploh za redovniško življenje, tem manj pa za jezuitski red. Vrh tega se daje v izjavi redu pričevanje, katero sovražnikom nič kaj po volji biti ne more. Posebno slavi njegovo vnanje delovanje, ko piše: „Jezuitski red je velikanska naredba, je organizem čudovite jedinosti, moči in razsežnega delovanja. Njegovi nameni so daleki, so najplemenitejši, najvzvišenejši, vredni navdušenja in hvale.“ Ko tako piše o toliko črtenem redu, ob enem pobija ono mnenje ali natoleevanje, kakor bi imeli jezuiti posebno moralo. Pa tudi to posebej omenja, piše: „Obtožbe, s katerimi se jezuitski red grdi, so neosnovane, prihajajo iz nevednosti ali nevošljivosti. Posebno kar zadeva jezuitsko moralo, moramo priznati, da je nedotakljiva, čista; tako zvana „spasena jezuitska morala“ spreminja člane reda v najčistejšo možno.“ Tako sodi o tem predmetu mož, ki je preživel v svetovno-slovečem redu sv. Ignacija 13 let, ki je bil poprej pravo študiral ter bil poročevalec pri sodniji, ki je hotel svoj izstop opravičiti pred svetom.

Društva.

(Konservativno-obrtno društvo v Ljubljani) priredi v nedeljo, dné 28. maja t. l. prvi letošnji društveni izlet na goro k Sveti Katarini. — Udeleženci odpeljejo se z gorenskimi vlakom, kateri vozi z južnega kolodvora zjutraj ob 7. uri 6 minut, z državnega pa ob 7. uri 14 minut, do Medvoda; odtod takoj odhoda na goro, kjer bo ob 10. uri pridiga in sv. maša. — Odbor vabi uljudno spošt. svoje člane in prijatelje društva, da se v mnogobrojnem številu udeležijo tega zanimivega izleta.

(Vabilo na XXVIII. redni veliki zbor „Matice Slovenske“ v sredo dne 7. junija ob 5. uri popoldne v mestni dvorani. Vrsta razpravam: 1. Predsednikov ogovor. 2. Letno poročilo tajnikovo o odborovem delovanju v dōbi od 1. jun. 1892. do 31. maja 1893. leta. 3. Račun o društvenem novem gospodarstvu v dōbi od 1. jan. do 31. decembra 1892. leta. (Računski zaključki so gospodom društvenikom v matični pisarni na ogled in jim bodo pri velikem zboru tiskani na razpolaganje.) 4. Volitev treh računskih presojevalcev. (§ 9. dr. pravil.) 5. Proračun za leto 1894. 6. Dopolnilna volitev društvenih odbornikov. Po § 12. društvenih pravil imajo letos izstopiti iz odbora gg.: Grasselli Peter, dr. Lesar Josip, Navratil Ivan, Praprotnik Andrej, Rutar Simon, Stegnar Feliks, Svetec Luka, Suman Josip, Vavru Ivan in Zupančič Anton. Popolniti je vrh tega še mesto pokojnega g. kanonika Marna, ki je bil l. 1890 voljen v odbor za dōbo štirih let. V odboru pa še ostanejo gg.: Bartel Anton, dr. Detela Franc, dr. Dolenc Hinko, dr. Gregorič Anton, Gregorič Simon, Hubad Fr., dr. Janežič Ivan, dr. Jare Anton, Kersnik Janko, Koblar Anton, Kržič Anton, dr. Lampe Fr., Levec Franc, Majeiger Ivan, Pleteršnik Maks, dr. Požar Lovro, Senkovič Andrej, dr. Serbec Josip, dr. Sket Jakob, dr. Starč Josip, Šubic Ivan, Šuklje Franc, dr. Sust Ivan, dr. Tavčar Ivan, Tomšič Iv., Vilhar Ivan, Wiesthaler Franc, Zupančič Vilibald in dr. Zupanec Jernej. Vsaj 16 odbornikov mora po § 12. društvenih pravil navadno bivati v Ljubljani. Izstopivši smejo biti zopet voljeni. Pri volitvi odbornikov in pri volitvi treh računskih presojevalcev (4. točka) se všteto tudi volilni listki tacih društvenikov, ki sicer niso mogli priti sami k zborovanju, ki so pa vendar volilne listke poslali odboru s svojeručnim podpisom, tako, da ni suma zaradi kake prevare. 7. Posamezni nasveti in predlogi. (Kdor želi v smislu § 4. lit. a) društvenih pravil postaviti kak nasvet, mora ga po § 2. lit. a) opr. reda predložiti odboru in storiti to vsaj do 2. junija 1893. leta, ako hoče, da pride v velikem zboru na razgovor.

(Dijaška in ljudska kuhinja) ima svoj občni zbor v petek, 26. maja, ob 6. uri popoldne v društvenih prostorih v Streliških ulicah s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo o društvenem delovanju v zadnji dōbi. 3. Poročilo blaginjskovo. 4. Poročilo računskih presojevalcev. 5. Volitev upravnega odbora. 6. Volitev revizorjev. 7. Posamezni predlogi in nasveti. K obilni udeležbi vabi ODBOR.

(Slov. hranilnica in posojilnica v Sinčevsi) na Kor. je imela l. 1892 82.492 gl. 80 kr. denarnega prometa in 320 zadrušnikov. Hranilnih vlog se je vložilo 34.544 gld. 5 kr., posojil vrnilo 3117 gl. 44 kr. Dalo se je posojil 29.391 gl. 39 kr., izplačalo hranilnih vlog 10.868 gl. 6 kr. Upravnih stroškov je bilo 175 gl. 72 kr., čistega dobička 357 gl. 24 kr. Posojila zadrušnikom iznašajo 52.351 gl. 95 kr., deleži 2768 gl., hranilne vloge 48.918 gl. 67 kr., rezervni fond 642 gl. 89 kr. — Načelnik zadrugi je g. J. Šumah, tajnik čg. St. Fr. Bayer.

Telegrami.

Bruck, 24. maja. Cesar je prišel ogledovat vojaško taborišče. Spremljajo ga generalna pobočnika Paar in Bolfras ter inozemski vojaški atašeji. Proti poslancu Fischherju, ki je bil pri vsprejemu na kolodvoru, je cesar hvalil vspešno delovanje dolnjeavstrijskega deželnega zbora v minolem zasedanju, posebno zaradi tega, da se je sklenil zakon o preskrbovanju ubogih.

Dunaj, 24. maja. Kongres filologov se je v prisotnosti ministrov pod vodstvom Taaffejevim otvoril. Pl. Gröbl je zborovalce presrčno pozdravil v imenu mesta dunajskega, rektor Ludwig v imenu vseučilišča, Gautsch pa v imenu cesarja in vlade. Otvorilni slavnosti je sledilo odkritje spomenikov grofu Thunu, Bonitzu in Exnerju na arkadnem dvoru vseučilišča.

Dunaj, 24. maja. Nadvojvode, Taaffe in vsi ministri so izrekli svoje sožalje Schmerlingovim hčeram.

Gradeo, 23. maja. Zdravje knezoškofa dr. Zwergerja, ki je bil zbolel za čevsnim

katarom, se je precej zboljšalo, ker se ni nobena druga bolezen pridružila.

Črnovice, 23. maja. Vsled silne plove, ki lije od sobote neprenehoma, je dolnji del mesta poplavljen. S stežavo so nekatere prebivalce preselili iz poplavljenih hiš. Trije osebe so mrtve. Dež še gre.

Reka, 23. maja. Knez črnogorski, finančni minister Matanović in general Petrović-Njeguš pripeljali so se s parnikom „Zagreb“ iz Kotora. Popoldne je knez s spremljevalci šel v Opatijo, kjer je ostal do večera. Danes ob osmih jutraj odpotovali so z brzovlakom na Dunaj.

Sofija, 24. maja. Cirila in Metoda praznik se je po vsej deželi jako slovesno praznoval.

Pariz, 23. maja. Porotno sodišče je obsodilo Artona in contumaciam zaradi poverjenja pri dinamitni družbi v dvajsetletno ječo.

Bruselj, 24. maja. K kongresu rudniških delavcev iz Francije došla odposlanca Basly in Lamendin sta se iztirala in sta se povrnila v Francijo.

Rio de Janeiro, 23. maja. Zbornica je pritrdila predlogu, ki zahteva, v pokrajini Rio grande do Sul naj se naredi red.

Popolnoma svilene tiskane foularde od 85 kr. do gl. 3.65 meter — (kacih 400 različnih baž) — potem **črno, belo in barvasto** svileno blago od 45 kr. do gl. 11.65, gladko, progasto, prižasto, vzorčasto, damasti itd. (kacih 240 različnih baž in 2000 različnih barv, narčtov itd.) poštnine in carine prosto. Vzorci pošljejo se z obratno pošto. Pisma veljajo 10 kr., dopisnice 5 kr. v Švico.

Tovarna za svileno blago G. Henneberg (13 2) (c. in kr. dvorni založnik v Curihu (Zürich). (16-6)

Umrli so:

20. maja. Marija Dolničar, gostija, 80 let, Kravja dolina št. 11, marasmus senilis. — Vincenc Tertnik, delavec, 49 let, Krakovske ulice 12, jetika.

21. maja. Sofija Span, ševljarka hči, 2 leti, Dunajska cesta 8, pneumonia. — Simon Klopčič, delavec sin, 6 let,

Cesta na loko 11, škrlatica. — Franc Rešek, mizar, 32 let, Hrenove ulice 15, pleuritni eksudat.

22. maja. Ana Avgustin, hišna oskrbnica, 63 let, Gosposke ulice 19, marasmus senilis. — Marija Očakar, železniškega sprevodnika hči, 8 let, Marije Terezije cesta 12, škrlatica. — Terezija Baznik, pomočna sestra pri usmiljenih sestrah sv. Vincencija Pavlanskega, 42 let, Kravja dolina 11, jetika.

V bolnišnici:

19. maja. Damijan Bohan, gostič, 23 let, jetika
20. maja. Alojzij Kačič, delavec, 25 let, pneumonia. — Franc Žebre, gostič, 72 let, ostarelost.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
23	7. u. jut.	733.8	14.4	sl. vzh.	oblačno	20.00
	2. u. pop.	733.6	23.4	"	"	"
	9. u. več.	734.3	15.8	"	dež	dež
	Srednja temperatura 17.9° za 4.5° nad normalom.					

281 1

Tužnim srecem naznanjamo prežalostno vest, da je predragi naš soprog, oziroma oče, stari oče, strije in tast, gospod

Anton Rozman,

posestnik v Trebnjem,

v ponedeljek ob 1.5. uri jutraj po kratki bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, v 73. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Truplo pokojnika pokopalo se je danes v sredo, dne 24. maja, ob 8. uri dopoldne na pokopališču v Trebnjem.

Svete maše zadušnice brale so se v farni cerkvi v Trebnjem.

Predragi pokojnik bodi priporočen blagemu spominu.

Trebnje, dne 24. maja 1893.

Marjeta Rozman roj. Bukovec, soproga — Franja Logar roj. Rozman, Josipina Planinšek roj. Rozman, Marija Rozman, Terezina Tomio roj. Rozman, hčere — Anton Planinšek, usnjari in posestnik na Mirni, Vilko Tomio, trgovec in posestnik v Trebnjem, zeta. — Mnogi vnuki in vnukinje.

Ignacij Čamernik

kamnosek v Ljubljani pri mesarskem mostu

priporoča bogato svojo zalogo raznovrstnih

nagrobnih spomenikov

natančno in lično iz prav trpežnega kamna izklesanih cenejših kakor bodisi pri kateremkoli kamnoseku. — Prečast. duhovščina blagovoli naj se ozirati pri naročilih na 264 3-1

cerkvena kamnoseška dela,

podjetniki in sl. občinstvo pa pri naročilih na razna stavbinska in poljubna v kamnoseško obrt spadajoča dela. — Izvrši vse kar najceneje, trpežno in lično.

V najem se daje

strojarska delavnica in prodajalnica usnja

z vsem potrebnim orodjem in napravo.

ki je v najboljšem stanu. Hiša, v kateri se ta obrt že čez 60 let nahaja, je na pripravnem kraju blizu farne cerkve in dobro obiskovana. Več natančnega, kakor tudi najemne pogoje pov. lastnik Fr. Ks. Nagode, posestnik v Idriji na Notranjskem. 280 1

Lekarna Trnkóczy-ja

zraven rotovža v Ljubljani

prodaja in vsak dan s prvo pošto razpošilja

Marijacejske kapljice za želodec

zdravno preverjeno in znano zdravilo s čvrstim in krepilnim vplivom pri motenem prebavljenju, pri krču v želodcu in zabasanju.

1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl. 202 7

Vsakomur

priporočamo obisk naše prodajalnice in ogled zanimive zaloge najraznovrstnejših

rezbarskih proizvodov, korbic v najrazličnejših oblikah in izpre-
hodbnih palic 218 11

z zagotovilom najljudnejše postrežbe in najnižje cene.

Franz Stampfel
(kočevska domača obrt)
v Ljubljani, Kongresni trg (Tonhalle).

Uradne
in trgovske
KOVRTE
s firmo priporočila
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Gospodarji in kmetovalci!

Pomlad, čas za nakupovanje različne železnine in poljskega orodja in čas za zidanje je došel. Pri nakupovanju vseh teh reči je pa paziti, da se kupi dobro blago po nizki ceni, ali pa po eni in isti ceni boljše blago. Potrudil sem se nakupiti najboljše blago po najnižji ceni, zato sem v stanu je dajati tudi po najnižji ceni. Posebno se bodem trudil v tem smislu postreči z najboljšim in najcenejšim orodjem, železjem za zidanje, okovami za okna in vrata in s cementom.

V zalogi imam vedno najboljše roman- in portland-cement, stare železniške šine za oboke, preskrbam pa tudi po najnižji ceni traverze itd. Nadalje imam v zalogi raznovrstne priprave in najfinije okove za okna in vrata, okove za vozove, vezi, ter šine, trde kot jeklo itd.

Za strehe kriti imam bogato zalogo cinkaste in pocinkane plošče-vine ter strešnega papirja. — V zalogi imam

vsakovrstno orodje za mizarje

lepo in bogato pozlačene nagrobne križe,

posebno pa opozarjam na svojo veliko zalogo mnogovrstnih

štedilnih ognjišč

in njih posameznih delov;

Barthelov izvirni karbolinej.

Vnanja naročila se točno in vestno izvrše.

Za obilno nakupovanje in naročevanje se priporoča 210 13

Andrej Druškovič,

trgovec z železnino v Ljubljani, Mestni trg 9/10.

V CHIKAGO!!

k najznamenitejši 258 (4)

Kolumbovi svetovni razstavi

priporoča vozne listke po najnižji ceni in najugodnejši kombinaciji, in sicer: iz Ljubljane do Chikage in nazaj I. in III. razred po gl. 245.—, I. in II. razred gl. 370.— in višje.

mejnarodna potovalna pisarna

Jos. Paulin v Ljubljani.

Prospekti vsakovrstnih kombinacij so na razpolaganje. Vožnja zagotovi naj se prej ko prej

Dunajska borza.

Dne 24. maja.

Papirna renta 5%, 16% davka	97	gl. 50 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97	20
Zlata renta 4%, davka prosta	117	10
4% avstrijska kronina renta, 230 kron	96	15
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gl.	982	—
Kreditne akcije, 160 gl.	333	—
London, 10 funtov strl.	123	75
Napoleonodor (20 fr.)	9	81
Cesarski cekini	5	8
Nemških mark 100	60	30

Dne 23. maja.

Ogerska zlata renta 4%	115	gl. — kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94	35
4% državne srečke l. 1854., 250 gl.	148	—
5% državne srečke l. 1860., 100 gl.	165	—
Državne srečke l. 1864., 100 gl.	196	75
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	80
Zastavna pisma	100	—
Kreditne srečke, 100 gl.	196	75
St. Genois. srečke, 40 gl.	67	—

4% srečke dunajske parobrodne družbe	139	gl. 50 kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gl.	18	25
Rudolfove srečke, 10 gl.	—	—
Salmove srečke, 40 gl.	69	—
Windischgraezove srečke, 20 gl.	70	—
Ljubljanske srečke	22	75
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	149	50
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2950	—	—
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	—	—
Papirnih rubeljev 100	128	—

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjša dobitk.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.